

1. Договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження. У цьому разі клієнт не звільняється від зобов'язань або відповідальності перед боржником у зв'язку із порушенням клієнтом умови про заборону або обмеження відступлення права грошової вимоги.

Відповідно до положень коментованої статті договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження. У цьому разі клієнт не звільняється від зобов'язань або відповідальності перед боржником у зв'язку із порушенням клієнтом умови про заборону або обмеження відступлення права грошової вимоги. У сфері правового регулювання договору факторингу особливе місце займають правила, які визначають юридичні наслідки для договору факторингу різних заборон та обмежень на відступлення вимог, які випливають з договорів, які були укладені клієнтом з його контрагентами, які нерідко передбачаються у відповідних договорах. За таких умов відступлення клієнтом дебіторської заборгованості фінансовому агенту являє собою порушення умов договорів з його контрагентами та має потягнути застосування до клієнта передбачених законом та договором способів відповідальності. Однак дане зобов'язання не повинно зачіпати долю договору факторингу та визнавати недійсними права вимоги, які йому передаються. Саме таке положення і закріплено у ст. 1080 ЦКУ, згідно з якою договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження. У цьому разі клієнт не звільняється від зобов'язань або відповідальності перед боржником у зв'язку із порушенням клієнтом умови про заборону або обмеження відступлення права грошової вимоги.